

llibres, deurà fer-se en l'escriptori del comerciant i a la seva presència, o de persona comissionada (article 47):

Però no solament és obligat que portin els comerciants els llibres esmentats, sinó que també ho és la seva conservació i la de tota la documentació relativa als seus negocis durant un termini de cinc anys (article 49 del Codi) després d'haver cessat en el seu comerç, si bé la que es refereixi a actes o negociacions determinades podrà destruir-se després de finit el termini de la prescripció (que és diferent segons per cada classe d'accions de conformitat amb l'article 943 següents) a no ésser que hi hagués alguna qüestió pendent directa o indirectament relacionada amb els mateixos, en qual cas deuen conservar-se.

Aquestes són les obligacions legals que el Codi de Comerç estableix sobre aquesta qüestió, que en aquestes ratlles ens limitem a transcriure, sense comentaris, no pas perquè volguem que desapareixi aquella bona fe tan lloable que deu presidir totes les operacions mercantils, sinó per a coneixement d'uns deures qual ignorància en alguns moments ha ocasionat greus perjudicis.

Maluquer i Salvador, 7 i 9

Centre Gremial GRANOLLERS

Tramesa de calendaris

La casa d'instal·lacions elèctriques, de Barcelona, Motors Crossley, S. A. E., ha tingut l'atenció de trametre al «Centre Gremial» uns exemplars del magnífic calendari mural de propaganda, que ha editat per aquest any.

Agraïm l'envio.

La limitació dels establiments

Per les entitats, Unió de Tossinaires i Secció de Drogueries, adherides al Centre Gremial, ha estat cursada a l'Ajuntament d'aquesta ciutat, la següent instància, sobre aquella qüestió:

En FRANCESC CAMPS BERNET i En LLORENC CIVIL CUNILL, Presidents respectivament de les associacions UNIÓN DE TOSSINAIRES DE GRANOLLERS i SECCIÓ DE DROGUERIES, ULTRAMARINS, QUEVIURES I SIMILARS DE GRANOLLERS, domiciliades en aquesta ciutat, Plaça de Maluquer i Salvador, 7 i 9, acudeixen a vostè i respectuosament EXPOSEN:

Que la situació angoixosa per la que estan atravesant els industrials que representen, els ha obligat a preocupar-se de la vida econòmica de la nostra ciutat en relació amb el consum dels seus establiments, per emprar les mesures necessàries per tal de què una competència ruïnosa o un excés de botigues, fés impossible la existència dels que durant anys i anys vénen essent els principals subministradors a la nostra ciutat dels productes que tenen en venda en els seus establiments.

La conclusió de l'examen fet d'aquest assumpte ha estat, que mentres no tinguessin la garantia de què nous establiments poguessin fer-los una competència ruïnosa, o que tinguessin què repartir-se el públic consumidor, els establiments avui existents, malgrat no fos pròspera, podien tenir

vida, cosa que no succeiria en el cas contrari en què com ara, es continués deixant a la lliure iniciativa privada l'establiment de nous comerços, dificultant la justa renumeració que deuen obtenir aquells contribuents pel seu treball i pel capital que tenen emprat en llurs negocis.

L'estat mateix, preocupant-se també d'aquest problema, tandeix a la racionalització de les indústries, i, capitals tan importants com Barcelona, Madrid i d'altres, han hagut de posar limitacions a una lliure concurrència, que no era lliure, tota vegada que al venedor al fer-se esclau del públic, i davant de les necessitats d'obtenir els necessaris beneficis, per poguer satisfer quant menys les despeses generals dels seus negocis, quedava esclau d'aquell, acudint a vegades, a mitjans reprobables i punitius per poguer-les atendre amb greu perjudici del confiat consumidor.

La ciutat està avui prou surtida per les tòssineries i tendes de queviures, de tot el que necessita dels productes que en aquests establiments es detallen, i, tenint en compte el creixement que ha tingut Granollers en els darrers anys, podem dir que per molt de temps no necessitarà que noves botigues de venda de tossino i de queviures, obrin les portes per a servir al consum de la població.

Si es té en compte, a més, que actualment els impostos i recàrrecs de tota mena pésen damunt dels establiments mercantils de manera extraordinària haurà de considerar-se que es just també, per aquest aspecte, que s'els doni una protecció malgrat sigui la migrada de què no es permeti la possibilitat de què nous comerciants puguin establir-se dintre de la localitat.